दृष्ट्वा भगवता शप्तो स्वतर्ङ्गो भवेति सः। ततः स वचनात् तस्य समुद्रः सरितां पतिः ॥ ३०॥ ग्रतरङ्गोऽभवत् चिप्रं निर्मलादर्शदर्शनः । ततो द्वीपः समुद्रस्य शतयोजनमायतः ॥ ३१॥ तमतिक्रम्य शैलेन्द्रो महेन्द्र इति विश्रुतः। जातत्त्रयमयैः शृङ्गेरप्सरोगणसेवितः ॥ ३२॥ सिद्धचार्णसंघैश्च विनिकीणी मनोर्मः। यमुपैति सङ्खाद्धाः सदा पर्वणि पर्वणि ॥ ३३ ॥ तत्र पत्नश्च कर्तव्यो विचेया जनकात्मजा । पुनः समुद्रमागम्य दिचणं लवणालयं ।। ३८।। द्वीयस्तस्य परे पारे शतयोजनमायतः। ग्रगम्यं मानुषिर्दिव्यं यमाङ्गर्वनगोचराः ॥ ३५॥ तत्र सर्वात्मना सीता मार्गितव्या विशेषतः। स हि देवर्षिचरितः सिद्धचार्णसेवितः ॥ ३६॥ यत्र देवेरवध्यस्य रावणस्य दुरात्मनः । राचसाधिपतेर्वासः श्रूयते वानर्र्धभाः ॥ ३०॥ मध्ये चापि समुद्रस्य सिंव्हिका नाम राचासी । ग्राषार्षिकेति विख्याता हार्याग्राक्ती सुदारुणा ॥३०॥ तमतिक्रम्य द्वीपं तु गिरिं द्रच्यय काञ्चनं । उत्थितं सागरं भिचा वयस्यं चन्द्रसूर्ययोः ॥ ३१ ॥